

for være tilbøjelig til at mene, at vi bør gøre Loven tidsbegrænset igen. I Mod-sætning til tidligere er det jo nu fore-slaaet, at Loven skal vedblive at gælde; der er ikke sat nogen Frist for, hvornaar den skal revideres eller falde bort. Under Hensyn til, at vi nu faar en Retsreform, som fuldt ud tilfredsstillende de Krav til en Procedures Hurtighed, som der kan stilles, er der imidlertid ikke Grund til at opret-holde denne Lov. I hvert Fald er det min Opfattelse, at man bør tilføje en Be-stemmelse, som begrænser Lovens Virke-tid til Retsreformens Ikrafttræden.

Loven har nu virket i 10 Aar, og man hører ude fra Landet stor Tilfreds-hed med Loven. Jeg ved nu ikke, om det just er hos dem, som køber Husdyr, at Til-fredsheden er saa stor; men det skal jeg ikke komme ind paa ved denne Løjlighed, det har der været Tale om tidligere. Det er mit Haab, at vi kan faa Loven be-grænset til kun at gælde, indtil Retsrefor-men træder i Kraft, og jeg skal derfor ikke komme ind paa disse Oplysninger om, hvor stor Tilfredsheden med Loven er. Lovforslaget giver ikke synderlige Oplysnin-ger om, hvorledes Loven har virket, udover at der i Bemærkningerne udtales den For-menig, at Loven har virket godt, og det er muligt, at den har gjort det for dem, som har anvendt Loven. Det er jo altid rart for dem, som skal dømme i deres egne Sager, at have en Lov, som de er glade ved, og det er faktisk saaledes, at det er i deres egne Sager, de dømmer ved disse Voldgiftsretter. De nye Regler, der er givne om Ret til at ind-anke Sagen, kan i alt Fald kun billiges. Det har ofte nok været fremdraget, hvor uoverensstemmende de Kendelser er, som afsiges ved disse Voldgiftsretter, og lige-ledes, at der er afsagt uoverensstemmende Kendelser om det samme Husdyr, ogsaa i Appelinstanterne. De nye Regler gaar ud paa at søge at raade Bod paa saadanne Uoverensstemmelser, idet en Sag, som ind-ankes for Appelininstansen, skal, hvis der tidligere har været afsagt Voldgiftskendelse om det samme Husdyr, behandles for den samme Appelininstans, hvor den anden Sag bliver behandlet. Det maa jo saa haabes, at Urimelighederne ved Loven bliver min-dre, saaledes at den kan virke mere efter sit Formaal.

Den ærede første Taler (C. Sørensen) nævnte som et meget stort Fortrin ved Loven, at der var saa mange af Sa-gerne, som var blevet afgjort ved Forlig. Det synes ogsaa at være Tilfældet, men

hvis man foretog en Opgørelse af de al-mindelige Retstrætter, som er afgjorte ved Forlig, vilde man vistnok faa et forholds-vis lige saa stort Tal, og det kan derfor efter min Mening ikke være noget særligt Fortrin ved Loven, at den medfører disse mange Forlig; jeg tror, de vilde opnaas ogsaa i de almindelige Retssager. Jeg for mit Vedkommende er ikke nogen Tilhæn-ger af, at man i saa stort Maal gaar bort fra de almindelige Domstole. Nu har vi i Aarhundredet bestræbt os for at faa ud-dannet Domstole, som sidder inde med Kendskab til alle Retsforhold, og derfor synes jeg ikke om, at der nu ligesom er en Tendens til at gaa bort fra de ordinære Domstole og gaa over til at lade Tvistig-heder afgøre ved andre Domstole, som ikke kan forudsættes at sidde inde med det grundige Kendskab til alle Retsforhold som de ordinære Domstole; men, som sagt, mit Parti er rede til ogsaa denne Gang at yde sin Medvirken til Lovforslagets Gennemførelse, forudsat at der er Haab om, at Loven bliver tidsbegrænset, saa-ledes at vi ikke skal have den i al Evighed.

P. E. Hansen: Det foreliggende Lovforslag er paa ganske faa Punkter nær en Genganger af den bestaaende Lov, som vi nu har haft siden 1907. Loven har nu virket i ca. 10 Aar, og jeg maa sige, at i al Almindelighed er den i Landbrugskredse blevet modtaget med Velvillie; vi vil nødig undvære denne Lov. Alt kan jo kriti-seres, og det er denne Lov da ogsaa ble-vet. Den har ogsaa vist forskellige Brist nu og da. Naar en Handel angaaende det samme Husdyr har været underkastet flere Voldgiftsdomme, har der saaledes flere Gange vist sig det uheldige Forhold, at Dommene er kommet til at staa i Strid med hinanden. Dette er jo uheldigt; men det søges ogsaa ændret noget i §§ 7—8. Jeg vil haabe, at den foreslaaede Ændring vil virke heldigt, saaledes at de Brist, der har vist sig ved den gamle Lov, maa blive undgaaet.

Hertil skal jeg indskrænke mig, idet jeg paa det radikale Partis Vegne udtaler Haabet om, at Lovforslaget maa faa en velvillig Behandling og blive vedtaget.

Alfred Christensen: I Bemærknin-gerne til nærværende Lovforslag staa der, at der „maa tillægges de mod den paagæl-dende Voldgiftsinstitution fra forskellig Side rejste Indvendinger en ikke ringe Vægt“. Det glæder mig, at det udtrykkel-ig staaar der; thi de Indvendinger, der er